

۲۹۵ - ای احبای الهی و اماء رحمن

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

۲۹۵ - ای احبای الهی و اماء رحمن

ای احبای الهی و اماء رحمن، نامه شما رسید و مضمون آشکار و پدید شد. حمد خدا را که صبح امید در آن اقلیم دمید و ندای حق رسید هر چشم بینائی پرتو انوار بدید و هر گوش شنوائی آن آهنگ ملأ اعلی بشنید بساط حرمان منطوی شد و مژده وصل گوشزد هر قریب و بعید شد افق امکان مطلع انوار گشت و جمال ابهی ظاهر و آشکار شد شمس حقیقت طلوع نمود و ظلمت ضلالت غروب کرد بهار روحانی شد و گلهای معانی شکفت طرف چمن بسبزه نوخیز تزیین یافت و نفحات قدس مشامها را مشکبار نمود سلطان گل رخ برافروخت و پرده و حجاب بسوخت افسر پادشاهی الهی نهاد و بر سریر سلطنت ابدی استقرار یافت مرغان گلشن به وجد و طرب آمدند و نغمه و آهنگی بلند نمودند که ملأ اعلی را به روح و ریحان آوردند. الحمد لله شما مرغان آن چمنید و بلبان آن گلشن حمد کنید خدا را تا مؤید بشنازی گردید که آوازه اش در جهان الهی تا ابد الآباد ولوله و شادمانی در عالم امکانی اندازد و جمیع ملل و امم در اعصار آتیه لسان بتقدیس گشایند و مدح و ستایش نمایند و زبان را بنوعوت آرایش دهند و چون نام شما ذکر شود سامع و ناطق به جوش و خروش آیند و رقص و طرب کنند و بنار محبت الله برافروزند و از حرارت عشق بگدازند و یا لیتنی کنت معهم و أفوز فوزاً عظیماً بر زبان رانند. اگر احبای الهی از تجلیات ربانیه مرکز سنوحات رحمانیه گردند و به اعمال و رفتار و گفتاری مؤید شوند که امروز در جسد امکان روح حیات است و سیل نجات در اندک زمان ملاحظه کنید که ملک بر ما جنت ابهی گشت و ماچین جلوه گاه علین گردید و علیکم و علیکن التّحیّة و الثّناء.

ای پروردگار، این جمع ضعیف را توانا فرما و این موران نحیف را جنود سلیمان زمان کن بال و پری بخش و قوه فرشته عالم بالا ده تا در اوج سبا پرواز نمایند و بال و پر گشوده شرق و غرب را طی کنند

ORIGINAL

AUDIO

چنان اهتزازى در هندوستان اندازند كه آن كشور را گلستان كنند توئى مقتدر و توانا و توئى دانا و
بيناه.

